

Bilag 8.

Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

København, den 13. November 1928.

Til Rigsdagen.

Paa Tobaksarbejderforbundet i Danmarks Vegne skal vi herved anmode den højtærede Rigsdag om ikke at ophøje til Lov det af Finansministeren i Folketinget den 30. Oktober forelagte Forslag om Forøgelse af Statsafgifterne paa Tobaksvarer.

Som Støtte for vor Anmodning skal vi anføre, at de allerede bestaaende Tobaksskatter igennem flere Aar har bragt Tobaksarbejderne en Arbejdsløshed af ca. 25 pCt. af Fagets Udøvere, hvortil kommer, at 2 000 Tobaksarbejdere paa Grund af manglende Beskæftigelse er presset ud af Faget.

8 Gange i Løbet af 10 Aar har Regeringen ændret og forøget Tobaksafgifterne, og ikke alene Skatten og dens Forøgelse, men ogsaa den Uro, der hver Gang er skabt i Industrien, har været den store medvirkende Aarsag til Arbejdsløsheden.

I den mellemliggende Periode, hvor Cigartilvirkningen stadig har været nedadgaende, er der oparbejdet en Cigarillosindustri, som har kunnet give en Del af vort Forbunds ledige Medlemmer Beskæftigelse, selv om de har maattet tage dette til en betydelig mindre Løn end den, hvortil deres Uddannelse gav Adgang.

Vi maa derfor alvorlig befrygte, at det ogsaa for denne Industri, saafremt det forelagte Forslag om Forøgelse af Statsafgiften ophøjes til Lov, vil medføre en betydelig Svækkelse og igen give os forøget Arbejdsløshed.

Naar Regeringen paa et saadant Tidspunkt, hvor vi i det sidst forløbne Aar, gennem vor Arbejdsløshedskasse, har maattet yde et Beløb af ca. 1½ Mill. Kr. til Understøttelse til arbejdsledige Tobaksarbejdere, fremlægger et Forslag, som yderligere vil skabe større Arbejdsløshed, er vor Forbitrelse mod Lovforslaget saa meget større, da der ikke foreligger samfundsmæssige Grunde for Genemførelsen heraf (Ministerens Erklæring ved Forelæggelsen), men kun at Afgiftsforøgelsen, som vil fratage mange af Tobaksarbejderne deres Erhverv, skal bruges til Skattelettelse for andre Samfundsklasser.

Igennem Tiden siden 1917 er der ved meget høje Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskassen af denne udbetalt 10 Mill. Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse, men kun i 1917 ydede Regeringen nogen Erstatning for den ved Skatteloven skabte Arbejdsløshed.

Alle øvrige Gange har Regeringen stillet sig absolut afvisende overfor vore Krav om Erstatning, endskønt Regeringen overfor alle øvrige Statsborgere, hvor den eksproprierer Erhvervsmuligheden, yder fuld Erstatning.

Vi maa derfor, hvis Rigsdagen, til Trods for vor alvorlige Anmodning, alligevel gaar til en Forøgelse af Afgifterne paa Tobaksvarer, forlange, at der samtidig vedtages en Bestemmelse, hvorefter der af Staten ydes Erstatning til de Arbejdere, der paa Grund af Skatteloven bliver arbejdsledige.

Paa Tobaksarbejderforbundets Vegne

Chr. Jensen.